

Hesekiel 36

Septuaginta (LXX)

1 καὶ σύ νίè ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὅρη ισραὴλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὅρεσιν τοῦ ισραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου

2 τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ' ὃν εἶπεν ὁ ἔχθρός ἐφ' ὑμᾶς εὗγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη

3 διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος κύριος ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλων ὑμῶν τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσιν καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσῃ καὶ εἰς ὄνειδισμα ἔθνεσιν

4 διὰ τοῦτο ὅρη ισραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος τοῖς ὅρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ τοῖς χειμάρροις καὶ τοῖς ἔξηρημαμένοις καὶ ἡφανισμένοις καὶ ταῖς πόλεσιν ταῖς ἐγκαταλειμμέναις αἱ ἐγένοντο εἰς προνομὴν καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσιν περικύκλῳ

5 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ ἐπὶ τὴν ιδουμαίαν πᾶσαν ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἐαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ

6 διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ισραὴλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὅρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις τάδε λέγει κύριος ἵδον ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα ἀντὶ τοῦ ὄνειδισμοὺς ἔθνῶν ἐνέγκαι ὑμᾶς

7 διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀρῷ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ ὑμῶν οὕτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήμψονται

8 ὑμῶν δέ ὅρη ισραὴλ τὴν σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαός μου ὅτι ἐγγίζουσιν τοῦ ἐλθεῖν

9 ὅτι ἵδον ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ κατεργασθήσεσθε καὶ σπαρήσεσθε

10 καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους πᾶν οἶκον ισραὴλ εἰς τέλος καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις καὶ ἡ ἡρημωμένη οἰκοδομηθήσεται

11 καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους καὶ κτήνη καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς ὕσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἴμι κύριος

12 καὶ γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου ισραὴλ καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν καὶ οὐ μὴ προστεθῆτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν

13 τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ' ὃν εἶπάν σοι κατέσθουσα ἀνθρώπους εἴ καὶ ἡτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου

14 διὰ τοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι λέγει κύριος κύριος

15 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἔθνῶν καὶ ὄνειδισμοὺς λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε λέγει κύριος κύριος

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

17 οὐκέτι ἀνθρώπου οἶκος ισραὴλ κατῷκησεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου

18 καὶ ἔξεχεα τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς

19 καὶ διέσπειρα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐλίκημησα αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς

20 καὶ εἰσήλθοσαν εἰς τὰ ἔθνη οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτούς λαὸς κυρίου οὗτοι καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἔξεληλύθασιν

21 καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος ισραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ

22 διὰ τοῦτο εἰπὸν τῷ οἶκῳ ισραὴλ τάδε λέγει κύριος οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος ισραὴλ ἀλλ' ἦ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθετε ἐκεῖ

23 καὶ ἀγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀγιασθῆναι με ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν

24 καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἔθνῶν καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν

25 καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρόν καὶ καθαριοθήσομε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ καθαριῶ ὑμᾶς

26 καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην

27 καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασίν μου πορεύησθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε

28 καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν καὶ γάρ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν

29 καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ καλέσω τὸν σῖτον καὶ πληθυνῶ αὐτὸν καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν

30 καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου καὶ τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ ὅπως μὴ λάβητε ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν

31 καὶ μνησθήσομε τὰς ὁδούς ὑμῶν τὰς πονηρὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ καὶ προσοχθεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν ὑμῶν

32 οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος κύριος γνωστὸν ἔσται ὑμῖν αἰσχύνητε καὶ ἐντράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος ισραὴλ

33 τάδε λέγει κύριος ἐν ἡμέρᾳ ἣ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ ἔρημοι

34 καὶ ἡ γῆ ἡ ἡφανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθ' ὅντις ὅτι ἡφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς παροδεύοντος

35 καὶ ἐροῦσιν ἡ γῆ ἐκείνη ἡ ἡφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἡφανισμέναι καὶ κατεσκαμέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν

36 καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅσα ἀν καταλειφθῶσιν κύκλῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ κύριος φόκοδόμησα τὰς καθηρημένας καὶ κατεφύτευσα τὰς ἡφανισμένας ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω

37 τάδε λέγει κύριος ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἶκῳ ισραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπων

38 ὡς πρόβατα ἄγια ὡς πρόβατα ιερουσαλημ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς οὗτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος